

אלוף העולם בהיאבקות

בתקופה זו, בה מתו 24 אלף תלמידי ר' עקיבא, נדרש מכל אדם השקיע יותר שלא לפגוע בכבודו של הזולת, על מנת לתקן את אשר נעשה בתקופה זו בעבר. על כן כותבים המקובלים שיש להיזהר מאוד בתקופה זו מפני שהיצר גורם למריבה ואסון ח"ו מכל מחלוקת וויכוח הנוצר בבית ובעבודה.

לפניכם מעשה מדהים מהסופר חיים ולדר, המלמדנו כיצד לעמוד בניסיון זה: "אנחנו גרים בשכונה חרדית מוכרת מאוד בארץ. בשכונתנו מתגורר לו אדם ישיש ומיוחד במינו. יש לו מה לומר ומה להעיר לכל אדם שעובר לידו ברחוב. במקרה ואחד השכנים מגיב להערותיו וביקורתו המציקה, הוא זוכה לקבל מהישיש ממטר של מילים בוטות ועוקצניות. כמעט ואין אדם שלא קיבל בגללו התקפת זעם ועצבים ואף פגיעה עמוקה בלב.

לסלק את השכן החדש מהאיזור. כל יום היה הישיש מבצע פעולה אחרת כנגדו: יום אחד מילא את רכבו של השכן בקליפות גרעינים ויום אחר הוא הנח שקיות זבל בכניסה לביתו. אך השכן החדש לא רגז ולא כעסן כלל, בחיוך ובשלווה הוא הוריד את שקיות הזבל של הישיש והסיר את הפיצוחים מרכבו. השכנים מסביב הביטו בהערצה גמורה בשכן החדש שלא היה נראה כאדם שאפשר לדרוך עליו ושאלו אותו: "כיצד זה שאינך משיב לו אש ואף כעס קטן לא נראה על פניך?"; שאלו בתמיהה. אך השכן החדש ענה בפשטות: "כל זה בא לכפר על עוונותי, אין דבר שלא נעשה ברצון ה', ולכן מבין אני שזה הניסיון שלי, ואם כן אין זה השכן שעושה לי זאת, אלא זהו ניסיון מאת הבורא", אמר בגבורה.

במשך חצי שנה שלימה, המשיך הישיש לצער ולפגוע בשכן החדש, ואולם, פעם אחר פעם, שמע השכן החדש את גידופיו וטענותיו והשיב לו בחיוך וללא סממני כעס: "אתה צודק במאה אחוז, אני מבין אותך, אני מקווה להשתפר ב"ה, תודה על ההערה".

אמונתו וסבלנותו של השכן החדש הפכה להערצה והוא נעשה הגיבור של השכונה. "אין אדם נוקף אצבעו מלמטה אלא אם כן הכריזו עליו מלמעלה", ו"אין אדם נוגע במוכן לחיבורו", היה תמיד משדר השכן החדש לסובביו, והראה לכולם שהישיש לא עושה כלום אם לא ברצון ה', וכל זה הוא ניסיון. עד שבחת השבתות, הגיע לשכונה חמיו של השכן החדש להתארת. הישיש קפץ על המציאה ופנה אל חמיו ואמר: "לאיש הזה נתת את בתך? אני מרחם עליה ועליך? בוש וחרפה של אדם, אני הייתי מבריח את בתי מיד מאדם שכזה?", אמר לחמיו בחריפות.

היתה זו הפעם הראשונה שפניו של השכן נראו מודאגות ומעט כועסות, שלא ידע מה לעשות וכיצד להסביר לחמיו שמדובר באדם 'מיוחד'. השכנים מסביב שראו את המאורע ריחמו על שכנם הגיבור ולא יכלו לשבת בשקט, הם ניגשו אל חמיו ואמרו לו: "אל תקשיב לישיש הזה, חתנך הוא אדם מיוחד במינו, כל השכונה מעריצה אותו".

חמיו התבלבל מההערות וההארות, ואז פנה השכן החדש אל הישיש בנימת רוגע ואמר לו: "שבת היא מלזעוק, בוא אליי אחר השבת ונדבר", אמר בשלווה והמשיך עם חמיו לביתו.

והנה, בצאת השבת, עשה הישיש את דרכו לביתו של השכן החדש על מנת 'לשוחח'. לפתע נשמעה צעקה במורד הרחוב. היו אלו 3 נערי רחוב שהזקן זרק להם מילה בדרכו, והם השיבו לו במילים בוטות עד שניגשו אליו והחלו להלוס בגופו בחוזקה. השכן החדש ששמע את הצעקות רץ למקום במהירות, ופנה אל הנערים בתקיפות: "הניחו לו מיד בחורים", אמר בקול מאיים. היתה זו הפעם הראשונה שקולו לא היה רגוע ונעים כתמיד. "תסתלק מפה ואל תתערב", השיבו הבחורים והמשיכו להלוס בישיש.

השכן החדש שהיה גדול מימדים, תפס את 2 הבחורים והניח אותם על רכב קרוב. חבריהם זרמו למקום לעזור להם, אך השכן הדף באומנות את כולם.

בינתיים, הרים השכן את הישיש מהריצפה והוביל אותו למקום ישיבה בטוח יותר. לפתע הגיעה מכונית ממנה ירדו נערים מאיימים, והנה לפתע צעק אחד מהם: "אבי כהן זה אתה? מה חזרת בתשובה?", ואז פנה אל חבריו ואמר: "הלו? אתם יודעים עם מי אתה התעסקתם פה? עם אבי כהן, אלוף העולם בהיאבקות".

הנערים ההמומים ביקשו ממנו סליחה ולחצו את ידו ושבו למקומם. הישיש ששמע את הדברים היה המום לגמרי, הוא לא ידע שכנו היה אלוף עולם. "אני מתנצל מאוד", הוא אמר, אך השכן השיב לו: "עזבתי את התהילה והפרסום כדי לעבוד על עצמי ולשנות את מידותי בכח האמונה, ולהיות אלוף במידות". ומאותו יום השתנה הישיש לחלוטין!

"עזבתי את הפרסום והתהילה והגעתי לכאן כדי לשכוח מהכל ולפתוח דף חדש במטרה להיות אלוף העולם באמונה ובמידות. לדעת שאם אדם מחרף ומגדף אותי או מבייש אותי ברבים, אני לא אשיב לו ואפגע בו בחזרה, אלא אדע שזהו ניסיון מאת ה', והאדם הזה לא יכל לצער אותי אם לא שלח אותו הבורא. איזהו גיבור? הכובש את יצרו!"